

Den äldsta gitarrtidskriften - The Giulianiad

Av Kenneth Sparr

I början av 1800-talet exploderade utgivningen av periodiska publikationer, framför allt i Frankrike. Men den första "riktiga" gitarrtidskriften var engelsk - "The Giulianiad". Dessa tidskrifter är intressanta som tidsdokument.

Vår svenska tidskrift Gitarr och Luta har många föregångare runt om i världen - ett bra mått på gitarrens till synes aldrig sinande popularitet. Så är det väl också med allt som gemensamt intresserar människor: man bildar sällskap och föreningar, man ger ut tidskrifter, från den allra enklaste till den mest påkostade. Redan under 1700-talet började det ges ut periodiska publikationer med anknytning till gitarren, men det är framför allt under de första decennierna av 1800-talet som denna utgivning bildligt talat exploderar,

The Giulianiad

framför allt i Frankrike. Dessa "gitarrtidsskrifter" kännetecknas av att innehållet enbart består av musik. Det var i stället engelsmännens som var först med en "riktig" gitarrtidsskrift: The Giulianiad (se bild 1)¹⁾. Som var fallet med så många andra tidsskrifter av det här slaget blev dess historia kort och intensiv. Härvidlag hör Gitarr och Luta med sina 27 år på nacken för övrigt till undantagen! Det första numret av The Giulianiad kom ut i januari 1833 och det sista kända numret kom i juli 1835, men vi vet inte exakt när den upphörde.

Upphovsmän

Det har rått litet olika uppfattningar om vem som låg bakom The Giulianiad, men en av dem var sannolikt gitarristen och gitarrpedagogen Ferdinand Pelzer, född i Tyskland, men från 1820 huvudsakligen verksam i England. Han skördade stora framgångar som gitarrlärares. Det sägs att han var en duktig och kompetent sologitarrist, men att han inte riktigt kunde kontrollera sin nervositet vid konserttillfällena.

Andra gitarrister som har nämnts med anknytning till tidskriften är Leonhard Schulz d y och Felix Horetzky, båda immigranter också verksamma i England under denna period. Att tidskriften fick just namnet "The Giulianiad" har sin förklaring i den stora beundran utgivarna hade för Mauro Giuliani. Det påstås att Felix Horetzky var elev till denne. Giuliani hade vid tidskriftens start varit död i fyra år och det finns några artiklar som är fullkomliga apoteoser över denne.

The Giulianiad innehåller från allra första början de ingredienser som skapar en gedigen gitarrtidsskrift: artiklar med anknytning till gitarrn, recensioner av nyutkommen gitarrmusik, konsertinformation och musik för gitarr. En liten dikt eller prosatext med gitarrn som motiv ger emellanåt litet extra krydda åt anrättningen. Här finns också blandade musikaliska smånyheter, "Musical Chit-chat", utan någon direkt anknytning till gitarrn och där man bl a kan få läsa litet musikaliskt skvaller från Konstantinopel! Intressanta är referaten från dåtida gitarr-

The 1st Volume of THE GIULIANIAD is just Compiled
Containing 6 No's. The following are the Contents.

CONTENTS OF N° 1.

Musical Literature.
Introduction.
In the capabilities of the Guitar.
Singas to my Guitar by E. M.
Giuliani - His performance & compositions.
In the comparative Merits of the Piano Forte and Guitar as an accompaniment to the Voice.
Reviews of Music. Chit Chat &c.

Musice.

1st Four Pages (Popular Music) Six popular airs (Easy)
2nd Four Pages (Classical Music) Four Pieces by Giuliani.
3rd Four Pages (Vocal Music) Song Fair Evening Star, by Miss E. Mounsey.

CONTENTS OF N° 2.

Musical Literature.
I do not like the Guitar being an examination of the objections raised against that instrument.
Guitar Song by Mr L. Miles.
Westminster Review and Guitar.
The Farewell Gift by W. Hall.
Reviews. Chit Chat &c &c.

Musice.

Four Pages of Popular Airs. Music by Sor. Song with French Words. Song by Weber with English and German Words. Waltz, by Sor.

CONTENTS OF N° 3.

Musical Literature.
Horace's Guitar or Guitar.
Sing to thy Sweet Guitar.
The Fancy Ball, a fragment.
Extracts from Gardiner's Music of Nature.
Foreign News. Chit Chat &c.
Sor. His compositions & performance.

Musice.

Four Pages of Popular Airs. German Song (German and English Words). Theme Varieté by Giuliani. Theme by Sor. Song. The Captive to his Guitar. Italian Song La Smerfia. German Song. Der Frühlings abend.

CONTENTS OF N° 4.

Musical Literature.
Observations on Music in preceding numbers.
On Public performances on the Guitar.
The Minstrels Lay.
Review of Music.
Musical Intelligence.

Musice.

Indantino & Larghetto by Sor. Swiss Waltz, Galopade & German Air. Waltz & Monterrano by Giuliani. God save the King & Variations. Song. I hail thee in thy beauty. Minuet & Alpine Sanger. Allemund & Waltz. 2 French Songs. English Song. My heart is with thee.

CONTENTS OF N° 5.

Musical Literature.
The Guitar of the Ancients, the Modern Guitar.
Guitar Professors. Guitar Makers & Sellers.
Numerous Concerts. Miss Mounsey, Miss ...
Dresden & Leipzig. Miss Bruce, Mr. Schultze, Mr. Augurius, Miss Fanny Woodham, and Miss E. Healey.

Musice.

Song. El inocente Pastor. De Busta. Grand Variations on the French Air. Portant pour la Syrie by Giuliani. Thema by Mozart, varied by Liszt. Gebet während der Schlacht. Prayer during battle by Himmel. German Song.

CONTENTS OF N° 6.

Musical Literature.
Instructions to My Daughter for playing on the Harmonic Guitar.
Pelzer's Instructions.
Foreign Guitar Makers & English Music-Sellers.
Reviews. Chit Chat &c.

Musice.

Fantasia. by M. Giuliani. Divertimento by M. Muske. Canzonet. by Donald Walker. Spring Song of the Poles in 1831. Song. The Wish. by W. Newland. Song. The Warrior to his Son. Song. The Hermit's Evening Song.

konsörper i England. En bra överblick över tidskriften innehåll får man i första volymens innehållsförteckning (se bild 2).

Både högt och lågt

The Giulianiad håller dock inte alltid måttet beträffande kvaliteten på vare sig musik, recensioner och artiklar. Recensionerna är inte särskilt djuplodande eller kritiska och berör huvudsakligen den engelska utgivningen av gitarrmusik. I The Giulianiad hittar vi visserligen musik av de stora gitarrmästarna som Mauro Giuliani och Fernando Sor, men också åtskilligt banalt lättgods som kanske borde ha förpassats in i den eviga glömskan.

Det är naturligtvis lätt att döma så här i efterhand och med vårt bredare perspektiv. Trots allt får vi en tidsbild från 1830-talets repertoar för den bildade amatören. Ett kanske försonande drag är också att flera av kompositörerna har skrivits av Pelzers egna elever, t ex av Elizabeth Mounsey. Hon skördade framgångar i en helt annan genre, nämligen som organist i London. Musiken i The Giulianiad består av en blandning av solostycken och sånger till gitarr. Solostyckena är i regel lätt till medelsvåra och passande till de amatörer som sannolikt var de huvudsakliga prenumeranterna på tidskriften. Förutom Sor och Giuliani finns musik av andra mer eller mindre namn-

The Giulianiad

kunniga gitarrister som Wenzeslaus Matiegka, Joseph Kreutzer, Wilhelm Neuland och J A Nuske. De två sist-nämnda var för övrigt också verksamma i England.

I många artiklar i The Giulianiad finns också en uttalad entusiasm för gitarren som instrument och dess fantastiska möjligheter. Här finns naturligtvis vissa inslag med ett enögt och okritiskt perspektiv. Artikelförfattarna radar upp mängder av argument från olika utgångspunkter som beskriver gitarrrens alla fördelar jämfört med andra instrument och inte minst pianofortet, dvs pianot.

Här finns vissa likheter med en annan engelsman, 1600-talsskrivaren Thomas Mace, som i sin bok Musick's Monument beskriver lutans alla fördelar. Både hos Mace och hos The Giulianiad finns en försvarsattityd som gör att man misstänker att det är frågan om en kamp för instrumentets överlevnad. Så var kanske också fallet med gitarren efter 1830. Den hade haft sin storhets-tid under de tre första decennierna av 1800-talet och befann sig under 1830-talet i en svagt sluttande, men obevekligt accelererande utförslinje.

Tidsdokument

Innehållet i tidskriftens artiklar är emellertid intressant som tidsdokument och här finns trots allt ett och annat som fortfarande äger sin giltighet. En artikel belyser t ex gitarren vid offentliga konserter och problemen med att i en stor sal få den att höras och båra. Artikelförfattaren hävdar här med bestämdhet att det inte är hur hårt och kraftigt man spelar utan tonens kvalitet som är avgörande för hur gitarren når ut. En annan artikel jämför gitarren och pianot som ackompanjemangsinstrument till sång. Här värds bl a en av gitarrrens nackdelar, den relativt svaga tonen, till en fördel eftersom pianot gärna överröstar sångaren. Tidens främsta gitarrbyggare ägnas en kort artikel med bl a referenser till Fernando Sors klart uttalade värderingar av sin samtid gitarrbyggare. Av artikeln framgår det t ex också att Louis Panormo kring 1833 inte var helt etablerad och att René

Lacote betraktades som den främste gitarrbyggaren.

Mitt eget exemplar av The Giulianiad som omfattar från nummer 1, 1833, till nummer 8, 1834, har ett intressant ursprung. Det har tillhört en Eliza Jennings 1834, vilket framgår av både pärmtämplar och namnteckningar. På ett interfolierat blad finns dessutom en handskriven gitarrkomposition (se bild 3), "Polish March", med noteringen "F Pelzer, 39 Great Portland Street". Min hypotes är att det kan vara Pelzer själv som skrivit ner sin egen (?) komposition i Eliza Jennings bok. Möjligen var Eliza elev till Pelzer, som ju undervisade mycket på gitarr.

Efterföljare

The Giulianiad skulle få ett antal efterföljare, dock inte förrän i slutet av århundradet. En möjlig indikation på en måttlig popularitet hos gitarren under perioden 1830-1880. En av de tidi-gaste var Harmonie, som gavs ut i Tyskland från 1881. Amerikanarna var

relativt tidigt ute med S S Stewart's Banjo and Guitar Journal, som dock blev mycket kortlivad. Engelsk efterföljare var The Banjo World, som också behandlade gitarrn. Den gavs ut under relativt lång tid: från 1893 till 1917. Som jag nämnde i inledningen börjar Gitarr & Luta nu snabbt närlämma sig veteranernas gäng, men förhoppnings-vis fortsätter vår tidskrift att vara en vital åldring i många år till!

Fotnot

1. The Giulianiad är idag mycket sällsynt och de "kompletta" exemplaren är ytterst få. Mer om tidskriften kan man läsa i Stewart Buttons alldeles utmärkta bok The Guitar in England 1800-1924. New York & London 1989 s 118ff. Se även Burtnieks, J A The Giulianiad, Guitar Review 18, 1955 s 4ff, Jeffery, B. Historical notes: Giulianiad, Guitar 1, 1972, nr 4 s 9, Heck, T F. The Birth of the Classic Guitar and its Cultivation in Vienna. Yale University 1970 s 146ff samt Turnbull, H. The Guitar from the Renaissance to the Present Day, London 1976 s 92, 93ff.

Bild 3.
En handskriven
gitarrkomposi-
tion ur The
Giulianiad,
"Polish March",
möjligen av
F Pelzer.